

	SYLABUS					
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego					
1. Kierunek studiów	Pedagogika					
2. Nazwa przedmiotu	Psychologia przestępczości					
3. Kod przedmiotu	II Ped.D2.2					
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy					
5. Poziom studiów	II					
6. Rok studiów	II					
7. Semestr	III					
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne		
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne		
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	10	
9. Liczba punktów ECTS	4					
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Marcin Siedlecki, mgr					
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	brak					

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania człowieka w warunkach izolacji więziennej
C2	Zapoznanie z teoretycznymi podstawami psychologii przestępczości
C3	Przygotowanie do podejmowania i podtrzymywania kontaktu w pracy z różnymi podmiotami
C4	Przybliżenie mechanizmów i portretów psychologicznych w sytuacji pracy z różnymi typami przestępców
C5	Przygotowanie do samodzielnego przygotowania projektu oddziaływań na podstawie diagnozy
C6	Zapoznanie z zasadami etycznymi w pracy psychologa w zakładzie karnym lub areszcie śledczym

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	Student zna w pogłębionym stopniu specjalistyczną terminologię, ma uporządkowaną wiedzę, potrafi ocenić przydatność wybranych procedur w pracy psychologa w zakładach karnych i aresztach śledczych	W,U	C2, C4, C5
EU2	Student obserwuje i interpretuje problemy psychologiczne przestępów oraz motywacje podejmowanych przez nich przestępstw, wykorzystuje w praktyce znajomość sposobów działania mechanizmów psychologicznych	W, U, KS	C1, C3, C4, C5

EU3	Student w pogłębionym stopniu posiada zdobytą wiedzę, prezentuje i argumentuje swoje propozycje pracy, dostrzega i formułuje dylematy etyczne.	W, U, KS	C3, C5, C6
-----	--	----------	------------

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Zapoznanie studenta ze specyfiką pracy psychologicznej w zakładzie karnym i areszcie śledczym	Konwersatorium	EU1
TK2	Zapoznanie studenta z psychologicznymi mechanizmami i portretami różnych grup przestępców	Konwersatorium	EU2
TK3	Zapoznanie studenta z etycznymi problemami dylematami psychologii w resocjalizacji (na przykładzie ewolucji przestępczości)	Konwersatorium	EU3

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Ostrowska K., Psychologia resocjalizacyjna, Wyd. Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2008. Urban B., Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, cop. 2000, Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, wyd. 4, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2000, Kozaczuk F., Zachowania przestępcze: przyczyny i zapobieganie, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2010, Kuć M. (red.), Osobowość przestępcy a proces resocjalizacji, Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Lublin, cop. 2005, Mościskier A., Natura ludzka i problem przestępczości, Warszawa 2001, Sitarczyk M., Nieletni sprawcy zabójstw: sylwetki psychologiczne, Wydawnictwo UMCS, Lublin, 2004, Piotrowski P., Rozbój: uwarunkowania psychospołeczne, motywacja i racjonalność sprawców, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2011,
Literatura uzupełniająca	Stanik J.M., Zastosowanie wybranych technik diagnostycznych w psychologicznej praktyce klinicznej i sądowej, Katowice 2006. Stęplewska-Żakowicz K., Krejtz K., Wywiad psychologiczny. Wywiad w różnych kontekstach praktycznych, cz. III, Warszawa 2005. Mojs E., Skommer M., Stelcer B., Elementy psychologii ogólnej i klinicznej, Poznań 2011. Ciosek M., Psychologia sądowa i penitencjarna, Warszawa 2001.

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Praca podczas zajęć
Formujące	Praca podczas zajęć, praca pisemna
Podsumowujące	Praca pisemna

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny:

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	D- Praca podczas zajęć F - Praca podczas zajęć, praca pisemna
EU2	TK2	D- Praca podczas zajęć F - Praca podczas zajęć, praca pisemna P - Praca pisemna
EU3	TK3	F- Praca podczas zajęć, praca pisemna P – Praca pisemna

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W01, PED_II_U09
EU2	PED_II_U08, PED_II_K02, PED_II_W04
EU3	PED_II_U06, PED_II_U05, PED_II_W07, PED_II_K03

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	10
Czytanie literatury	40
Przygotowanie do zajęć	30
Przygotowanie do zaliczenia	20
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.